

Ženy ve vysokých akademických pozicích představují elitní skupinu žen, jejíž zkušenost nebyla v českém sociologickém prostředí dosud samostatně zmapována. Univerzitní prostředí spolu s právníckou profesní oblastí jsou historicky „mužsky“ konotované oblasti, kam ženy pronikaly velmi obtížně. I přes formální otevření se tohoto akademického vzdělávacího a profesního prostředí ženám, setkáváme se ještě v dnešní době na úrovni akademických hodností s vysokou vertikální segregací. Provedené rozhovory proto měly ukázat, jak dané ženy reflektují svou zkušenost působení v rámci právníckého univerzitního prostředí s ohledem na své vysoké postavení. Zjistila jsem, že dané ženy do této oblasti pronikaly nejenom díky vlastnímu sociokulturnímu kapitálu, ale především díky příhodným strukturálním podmínkám. Většina z nich se významně identifikuje se svou pedagogickou rolí a všechny bez výjimky si vytvořily velmi silné pouto ke své profesi. Jejich náhled na postavení své a ostatních žen je spíše optimistický, s omezenou genderovou citlivostí, přičemž významnou roli sehrála životní zkušenost výkonu tohoto povolání v období komunismu a názorový liberalismus.